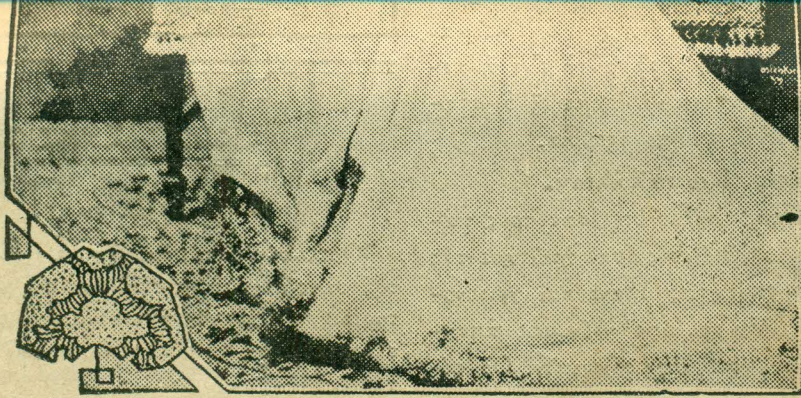

Ἡ κυρία Σμιθ Χολλινς Μακ-Κιμ
Πλουσιωτάτη κυρία τῆς Ἀμερικανικῆς ἀριστοκρατίας ἣ ὅποια ἤγειρεν ἀγωγὴν
διαζυγίου κατὰ τοῦ συζύγου τῆς.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ

ὑπὸ τοῦ ἀρίστου φιλέλληνος συνεργάτου τῆς « Ἀνατολῆς »
Αἰδ. Διδάκτορος ΟΥΕΝΤΕΛΑ.

Ἐκ παιδικῆς του ἡλικίας ὁ καθηγητὴς Λαμπάκης κατέγινεν εἰς τὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποκάλυψιν διότι ἡ μήτηρ του τῆς παιδίῳ τῆς, πολ- λάκις διηγέθη περὶ τῆς Ἱερᾶς ἀποκαλύψεως. Καὶ ὁ Καθηγητὴς μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τὸ τῆς μητρὸς του ἐνδιαφέρον προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ὁ ἀδελφός τῆς, ὁ κ. Γ. Πλατῆς νῦν ταμίας τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἶχε δημοσιεύσει τῷ 1860 ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «Θεῖα καὶ Ἱερὰ ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου».

Πάντοτε ἐπεθύμησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὅπου κεῖνται αἱ πόλεις τῆς ἀποκαλύψεως. Τελευταίως γενόμενος γραμματεὺς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων Ὀλγας, ὑφηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, καθηγητὴς ἐν Ὠδείῳ Ἀθηνῶν. Διευθυντὴς τοῦ Χριστιανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, κλπ. εἰς θέσιν ἦτο νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ποθητὴν ὁδοπορίαν του. Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ὁ Καθηγητὴς περιώδενσε τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἐπισκεπτόμενος τὰς θέσεις τῶν πόλεων, ἐν ταῖς ὁποίαις ἤκμασαν αἱ ἑπτὰ ἐκκλησίαι δὴν ἐδέσποσαν οἱ ἄγγελοι οἷς διηύθυνε τὰς ἑπτὰ τῆς ἀποκαλύψεως ἐπιστολὰς ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος. Καρπὸς ταύτης τῆς ὁδοπορίας εἶνε τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον «Ἐθνικὸν Ἔργον» ὠνόμασεν ὁ καθ. Μιστριώτης, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα βεβαίως εἶναι σεβαστὸν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώστοις.

Τοῦτο τὸ βιβλίον (οἱ ἑπτὰ Ἀστέρες

τῆς Ἀποκαλύψεως) ἔχει 476 σελίδας σχήματος 8ου μεγάλου καὶ περιέχει 250 ὠραίας εἰκόνας.

Τὸ ἔργον εἶνε οὐ μόνον ἀκριβὲς συγγραφὴ τῆς ἐπιστημονικῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας ἀλλὰ καὶ ἔργον θερμῆς ἀγάπης τε καὶ πίστεως, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἀνέγνων μετὰ μεγάλης χορᾶς.

Ἐν ἀρχῇ ὁ συγγραφεὺς περιγράφει τὴν νῆσον Πάτμον, καὶ εἶναι ἡ περιγραφὴ ἐκείνῃ λίαν ἐνδιαφέρουσα καὶ ζωηροτάτη. Καὶ αὕτη ἡ νῆσος εἶναι τὸ κέντρον τῆς τοῦ βιβλίου ιδέας, εἶναι ὁ κεντρικὸς ἥλιος περὶ τὸν ὁποῖον περιστρέφεται πᾶσα ἡ τοῦ ἔργου μελέτη διότι ἐκ τῆς νήσου ἐκείνης ἀπέστειλε τὰς ἑπτὰ ἐπιστολὰς ὁ ἅγιος Ἀπόστολος.

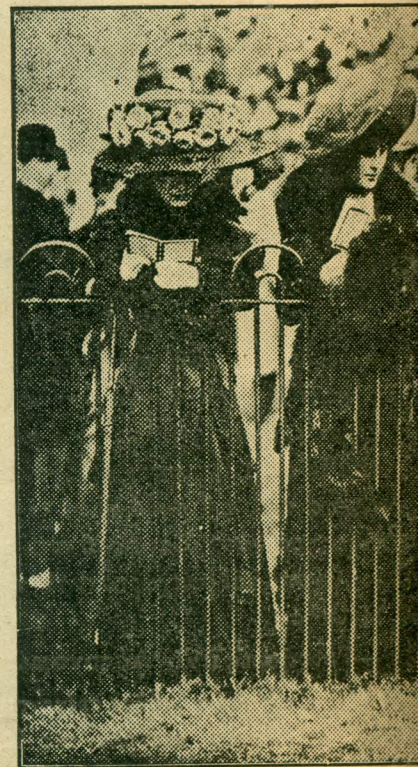
Μετὰ τοῦτο ἀνακεφαλαιώνει ὁ καθηγητὴς τοῦ βιβλίου τὴν ὑπόθεσιν, ὅπερ ἔστιν ἡ ἀκριβὲς ἐκπλήρωσις τῶν ὑποσχέσεων τε καὶ τῶν ἀπειλῶν ἅσιν ἀκφράζουσιν αἱ ἐν τῇ ἀποκαλύψει παραδεδομένα ἐπιστολαί. Λέγει ὁ καθηγητὴς «Τὸ ἐκπλήσσον εἶναι ἡ ἀκριβὲς πλήρωσις παντός, ὃ, τι ὁ θεὸς Ἰωάννης ἀπὸ τοῦ Σπηλαίου τῆς Πάτμου δι' ἐκάστην τῶν ἐκκλησιῶν τούτων προεῖπεν. Δύο τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εὐλογεῖ καὶ ἐνισχύει, τὴν Σμύρνην καὶ τὴν Φιλαδέλφειαν, καὶ ἡ Σμύρνη καὶ ἡ Φιλαδέλφεια ζῶσι καὶ ἀκμάζουσιν εἰς τὰς ἀρχικὰς αὐτῶν θέσεις, τῶν λοιπῶν πέντε, ἡ μὲν Πέργαμος καὶ τὰ θυάτρεα ἄς ἐπιτίμησαν ὀλίγον («ἀλλ'

ιδιαιτέρας περιγραφικῆς σχέσεως πρὸς τὴν Κλασικὴν, Χριστιανικὴν, καὶ Ὀθωμανικὴν Ἀρχαιολογίαν, καὶ τελευταῖον ἡ παρούσα κατάστασις τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐκκλησίας.

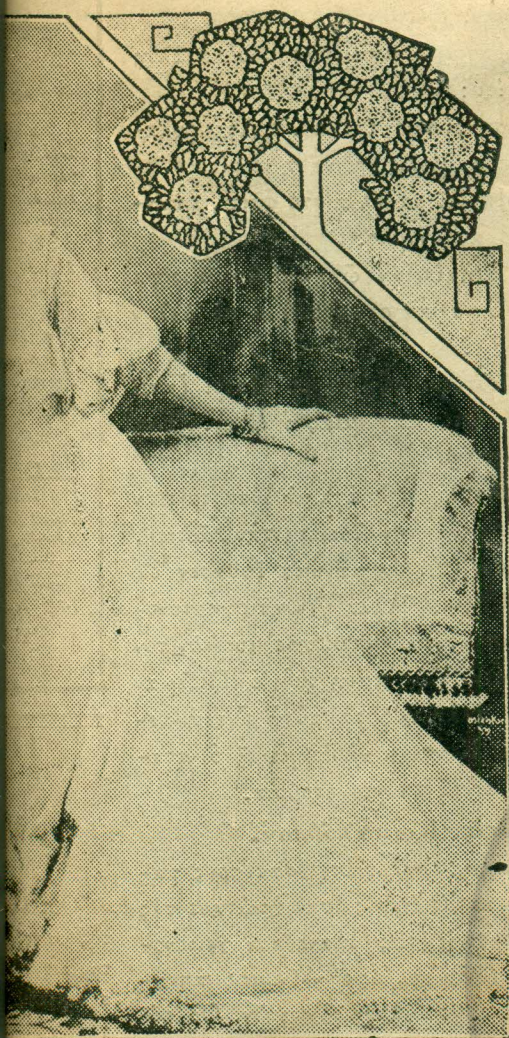
Λίαν ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ διαρκὴς σύγκρισις μεταξὺ τῆς δόξης τοῦ παρελθόντος καὶ εἴτε τῆς καταστροφῆς καὶ τῶν μελαγχολικῶν ἐρειπίων, εἴτε τῆς ἐμπορικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς εὐκαιρίας τοῦ παρόντος.

Ὀλίγας ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας θέλω νὰ ἀναφέρω.

Περὶ τῆς Ἐφέσου μᾶς πληροφορεῖ ὁ καθηγητὴς ὅτι, κατὰ τὴν ἀπειλὴν τοῦ Κυρίου (Ἀπ. β' 5), μετεκινήθη ἡ λυχνία τῆς ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, τοῦτ' ἔστιν, ἐρμηνευόμενον, ὁ ἐπισκοπικὸς τῆς θρόνος μετεκινήθη ἐκ τῆς Ἐφέσου καὶ διατελεῖ σήμερον ἡ θέσις ταύτης τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας ὑπὸ ξένην ἐκκλησιαστικὴν διαίκεσιν. Μετὰ προσωπικὸν ἐνδιαφέρον εὐρίσκομεν εἰς τὸ ὅτι ὁ ἄγγελος τῆς ἐν Σμύρνη ἐκκλησίας ἦτο ὁ ἅγιος Πολύκαρπος, ὁ τοῦ θεοῦ Ἰωάννου μαθητὴς, οὗ τὸ μαρτύριον περιγράφεται ἐν ζωηροτάτῳ τρόπῳ. Καὶ ὅταν ἔλαβε τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον τῆς ζωῆς ὁ πανάγιος Πολύκαρπος, τότε, κατὰ τὸν συγγραφέα, ἐπληρώθη ἡ προφητεία τοῦ Κυρίου, «Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἀ. β' 10). Ἐν τῇ ἐπιστολῇ εἰς τὸν ἄγγε-

Ὁ Ἄγγλος ὑποκόμης Μαϊνστόουν καὶ ἡ Ἀ...

Ρία Σμιθ Χολλινς Μακ-Κίμ
Αμερικανικής αριστοκρατίας η οποία ηγείρεν αγωγήν
ζωγίου κατά τοῦ συζύγου της.

ΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ

Ἕλληνας συνεργάτου τῆς « Ἀνατολῆς »
ἐδάκτορος ΟΥΝΤΕΛΛ.

αθηγητῆς τοῦ ἁγίου τοκάλυνιν τῆς, πολ-
ῆς ἀποκα-
μᾶς πλη-
ου ἐνδια-
ἀδελφός
ας τῆς Ἑ-
εἶχε δη-
τόν τίτλον
Ἰωάννου

Τὸ ἔργον εἶνε οὐ μόνον ἀκριβῆς συγ-
γραφὴ τῆς ἐπιστημονικῆς Χριστιανικῆς
ἀρχαιολογίας ἀλλὰ καὶ ἔργον θερμῆς
ἀγάπης τε καὶ πίστεως, καὶ διὰ τοῦτο
τὸ ἀνέγνων μετὰ μεγάλης χορᾶς.

Ἐν ἀρχῇ ὁ συγγραφεὺς περιγράφει
τὴν νῆσον Πάτμον, καὶ εἶναι ἡ περι-
γραφὴ ἐκείνῃ λίαν ἐνδιαφέρουσα καὶ
ζωηροτάτη. Καὶ αὕτῃ ἡ νῆσος εἶναι τὸ
κέντρον τῆς τοῦ βιβλίου ιδέας, εἶναι ὁ
κεντρικὸς ἥλιος περὶ τὸν ὁποῖον περι-
στρέφεται πᾶσα ἡ τοῦ ἔργου μελέτη
διότι ἐκ τῆς νήσου ἐκείνης ἀπέστειλε
τὰς ἐπτὰ ἐπιστολάς ὁ ἅγιος Ἀπόστο-
λος.

Μετὰ τοῦτο ἀνακεφαλαίονει ὁ κα-

ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα» ἀπικ. β' 11, 20)
ἀκμάζουσι μὲν, ἀπέχουσιν ὅμως ὀλίγον
τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν θέσεως ἡ δὲ Ἐφε-
σος, πρὸς ἣν εἶπεν «τὰ πρῶτα ἔργα
ποιήσον» μετὰ τὴν φρικώδη αὐτῆς κα-
ταστροφὴν ἤρξατο ἀνακύπτουσα, αἱ δὲ
Σάρδεις καὶ ἡ Λαοδικαία, ὡς δριμύως
ἐπετίμησεν τέλειον κατεστράφησαν!»

Ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀναπτύσσει ὁ κ.
Λαμπάκης ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ Ἐξο-
χον εἶναι τοῦ βιβλίου ἡ κατάταξις.
Ἐκάστῳ ἀστέρι ἀφιερώνει ὁ συγγρα-
φεὺς ἐν μέρος τοῦ ἔργου του. Καὶ
ἔμπροσθεν ἐκάστου μέρους θέτει τὴν
τῆς Ἀποκαλύψεως ἐπιστολὴν ἣτις δι-
ηυθύνθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν περὶ τῆς
ὁποίας διαλαμβάνει τὸ μέρος. Ἐπειτα
ἀκολουθοῦν ἡ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐκ-
κλησίας ἱστορία καὶ περιγραφὴ τῶν
τοῦ τόπου ἔρειπίων καὶ μνημείων, μετὰ
ἰδιαιτέρας περιγραφικῆς σχέσεως πρὸς
τὴν Κλασικὴν, Χριστιανικὴν, καὶ Ὀ-
θωμανικὴν Ἀρχαιολογίαν, καὶ τελευ-
ταῖον ἡ παροῦσα κατάστασις τῆς πό-
λεως καὶ τῆς ἐκκλησίας.

Λίαν ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ διαρκὴς
σύγκρισις μεταξὺ τῆς δόξης τοῦ πα-
ρελθόντος καὶ εἴτε τῆς καταστροφῆς
καὶ τῶν μελαγχολικῶν ἔρειπίων, εἴτε τῆς
ἐμπορικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς εὐκαιρίας
τοῦ παρόντος.

Ὀλίγας ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας
θέλω νὰ ἀναφέρω.

Περὶ τῆς Ἐφέσου μᾶς πληροφορεῖ
ὁ καθηγητῆς ὅτι, κατὰ τὴν ἀπειλὴν
τοῦ Κυρίου (Ἀπ. β' 5), μετεκινήθη ἡ
λυχνία τῆς ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, τοῦτ'
ἔστιν, ἐρμηνευόμενον, ὁ ἐπισκοπικὸς
τῆς θρόνος μετεκινήθη ἐκ τῆς Ἐφέσου
καὶ διατελεῖ σήμερον ἡ θέσις ταύτης
τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας ὑπὸ ξένην ἐκκλη-
σιαστικὴν διοίκησιν. Μετὰ προσωπι-
κὸν ἐνδιαφέρον εὐρίσκομεν εἰς τὸ ὅτι
ὁ ἄγγελος τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας
ἦτο ὁ ἅγιος Πολύκαρπος, ὁ τοῦ θείου
Ἰωάννου μαθητῆς, οὗ τὸ μαρτύριον
περιγράφεται ἐν ζωηροτάτῳ τρόπῳ.
Καὶ ὅταν ἔλαβε τὸν τοῦ μαρτυρίου
στέφανον τῆς ζωῆς ὁ πανάγιος Πο-
λύκαρπος, τότε, κατὰ τὸν συγγραφέα,
ἐπληρώθη ἡ προφητεία τοῦ Κυρίου,
«Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώ-
σω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἀ.
β' 10). Ἐν τῇ ἐπιστολῇ εἰς τὸν ἄγγε-

λον τῆς ἐν τῇ Περγάμῳ Ἐκκλησίας
ἀναφέρεται «ὁ Θρόνος τοῦ Σατανᾶ»
(Ἀπ. β' 13.) καὶ τοῦτον τὸν τοῦ Σα-
τανᾶ θρόνον εὐρίσκει ὁ κ. Λαμπάκης
εἰς τὸν ἐν τῇ Περγάμῳ ἔξοχον βωμὸν
τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, νῦν ὅλως κα-
τεστραμμένον.

Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν τῆς Φιλαδελφείας
Μητροπολιτῶν, κατὰ τὴν τῆς πόλεως
ἁλῶσιν παρὰ τῶν Τούρκων, ὑπάρχει
λίαν ἐνδιαφέρουσα ἐποχὴ, δηλ. ἡ
τῆς ἔδρας τῶν ἐπισκόπων τῆς Φιλαδελ-
φείας ἐν Βενετίᾳ. «Χάριν τῶν ἐν Βε-
νετίᾳ πολυαριθμῶν τότε Ὀρθοδόξων,
καὶ τῆς ὑπερασπίσεως τῆς Ἐκκλησίας
ἐκ τῶν προσβολῶν τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκ-
κλησίας» καὶ χάριν διαφόρων ἄλλων
αἰτίων, μετετέθη ἡ ἔδρα τοῦ Ἱερεμίου
Β' Μητροπολίτου Φιλαδελφείας (τῷ
1616) εἰς Βενετίαν. Καὶ εἶχε οὗτος ἔξ
διαδόχους μέχρι τοῦ 1685.

Δύναται νὰ βλέπῃ ὁ ἀναγνώστης
ἔτι πολλὰς ἐνδιαφέρουσας πληροφορίας
ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ περὶ τῶν ἀρχαίων
τῆς Ἑλλάδος ἀποικιῶν, περὶ τῶν προ-
γόνων τῆς Ἀσίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ
κόσμου ἐκκλησιῶν, καὶ ἰδίως περὶ τῶν
παρουσῶν καταστάσεων τῆς Μικρᾶς
Ἀσίας ἐκ τῶν ὁποίων ἦλθον ὀλίγοι
τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων. Καὶ βεβαί-
ως θὰ ἐνδιαφέρωνται οἱ Ἕλληνες νὰ
μάθωσιν ὅτι ὠμίλησεν ὁ καθηγητῆς ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις τῶν πόλεων, π.χ., ὠμί-
λησε ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ἀμβωνος τῆς «Α-
γίας Φωτεινῆς» τῆς ἱερᾶς Μητροπόλε-
ως τῆς Σμύρνης.

Χαριτωμένον εἶναι τοῦ βιβλίου τὸ
λεκτικόν, ἔχον τὴν χάριν τῆς εὐκρινείας
καὶ τῆς καθαρότητος, ἣτις ἐνίοτε φαί-
νεται σχεδὸν κλασικὴ. Ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας δύναμαι νὰ συνιστῶ τοῦτο, τὸ
Ἑθνικὸν Ἔργον» εἰς πάντας τοὺς ἐν
Ἀμερικῇ Ἕλληνας βέβαιος ὢν ὅτι
εἰς πάντας καὶ ἰδίως εἰς τοὺς ἐκ τῆς
Μικρᾶς Ἀσίας ὁμογενεῖς, θὰ φέρῃ γλυ-
κεῖαν ἐκ τῆς ἀγαπητῆς πατρίδος πνοήν.

Αἰδεσ. Φ.Κ.Ε. ΟΥΝΤΕΛΛ, Δ.Φ.

(Rev. F. C. H. Wendel, Ph. D.)

Ὅταν ὁ δαίμων ἀποφασίσῃ νὰ σὲ
φέρῃ πρὸς τὴν καταστροφὴν σου, δὲν
σὲ ὠθεῖ πρὸς αὐτήν, σὲ ἔλκει

Ὁ πλοῦτος δὲν εἶναι πάντοτε πρόο-
δος, ἡ πρόοδος εἶναι πάντοτε πλοῦτος.

